

Minningarorð um Ísak Næs

»Eingin veit á morgni at siga, hvar hann á

vøldi gistir.« Hesi orð hava mangan verið ið á munni og ikki minst av Ísaki. Og ferð eftir ferð noyðast vit at sanna at soleiðis er.

Eingin av okkum grunaði, at tað var síðstu ferð, at vit skuldu siggja Ísak, tá ið vit sögdu góða nátt og enn ein arbeiðsdagur var runnin. Hann sum altíð var tann fyrsti ið ein bar eyga á, tá komið varð á arbeiðsplássið. Dáttliga var ein við, tá ið boðini bórast, at Ísak ikki longur var okkara millum. Eitt tómrúm er eftir hann og vit duga ikki rættiliga at fata, at hann í sínum bestu manndómsárum skuldi fara so bráðliga. Vit hava mist ein dámliga og hjálpsaman starvsfelaga, ið ikki duldi fyrri at hann hevði valt at fylgja Jesusi, bæði í orð og gerð.

Saknurin er stórur her hjá okkum, og enn størri er hann hjá tær Edith og børnunum, ið hava mist ein góðan mann og pápa. Men hóast alt ið hendir, so skulu vit liva víðari til boð eisini er eftir okkum. Mátti Harrin troysta tykkum í sorgini og styrkt tykkum í vónini, um at vit ein dag skulu siggjast aftur.

Friður veri við minninum um Ísak.

Starvsfelagarnir

Tær virka og selja á heimavirkinum

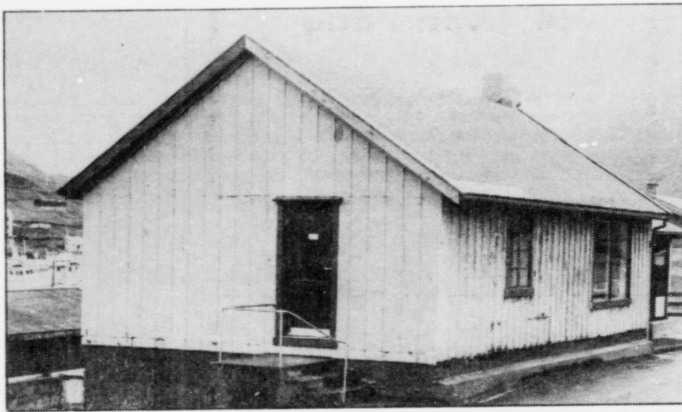
Tað gongur heilt væl á heimavirkinum í Vági, sum Vágs Matmøðrafelag læt upp fyrri góðum ári síðan.

Heimavirkið er einasti samtøkuhandil í oynni og hevur til endamál at styðja føroyskan heimaíðnað. Og tað endamálið livir heimavirkið upp til, tí tikið verður imóti alskyns heimavirkaðum lutum bæði úr føroyskum og útlenskum tilfari.

Umleið 200 fólk lata nú heimavirkinum vørur. Helvtin av teimum búgva í Vági, hin um allar Føroyar, tó ikki í Norðuroygjum, tí heimavirki er í Klaksvík.

— Fólk eru ógvuliga fegin um at hava eitt stað, har tey kunnu lata heimavirkaðar vørur inn at selja. Tað er ikki neyðugt longur at biðja teir vanligu handlarnar um at taka imóti, tí hesin handilin er ætlaður til slíkar vørur, sigur Ebba Vágsheim, ið hevur ta dagligu umsitingina av heimavirkinum og er í handlinum. Heimavirkið heldur til í leigaðum hølum omanfyri keiokið. Handilin skuldi liggið væl fyrri beint við høvuðsvegin.

Á heimavirkinum hava tey nógv ymiskt at selja: bundnar og vovnar lutir, skinn og skinnvørur, trælutir, pappirsklipp til prýði, grindaknivar, fjalsstavar og annað, sum menn plagdu at gera áður. Biðja fólk um okkurt, ið

heimavirkið ikki hevur á goymslu, kann tað altíð útvegast.

Heimavirkið selur nógvvar bundnar vørur. Í Vági arbeiða nógvvar kvinnur úti og hava sostatt ikki so nógvá tíð til at binda. Og hjá teimum, ið lata inn vørur til heimavirkið kann tað verða eitt gott iskoyti.

Selja bókur

— Mentanarliga liggja vit heldur ikki á tí lotu síðuni. Í Suðuroynni er eingin bókhandil. Heimavirkið selur føroyskar bókur, og áhugin fyrri teimum veksur, sigur Ebba.

Umframt at taka imóti

og selja vørur, plaga kvinnurnar at hittast eitt kvøld um vikuna at nappa. Heimavirkið tekur imóti ull, og hon verður øll nappað. Tað plagar at vera ógvuliga hugnaligt, og prátað verður óført. Tað koma kvinnur í øllum aldri, og tær meira tilkomnu, ið kanska duga betur, leggja so hinum lag á.

Selja jólagávar

Kvinnurnar á heimavirkinum fyrireika seg nú til mánaðirnar fyrri jól, ið er besta seltið. Í fjør seldi heimavirkið nógv upp undir jól, tí fólk vilja fegin hava heimavirkaðar vørur at geva í jólagávu. Ikki

minst til at senda av landinum. Hin góða seltiðin hjá heimavirkinum er um summarið.

Heimavirkið er opið hvønn gerandisdag frá kl. 13.30 til 17.30 og leygardag frá kl. 10 til 12.

rj

Pola til áminningar

Týsdagin komu knappliga deyðsboðini av Pola — Napoleon Mohr Mortensen — í Havn, 72 ár.

Tað vardi meg ikki, tá eg seinast skifti orð við hann fyrri nokrum vikum síðani, at tað var seinasta ferðin.

Hann var fryntligur, prátingarsamur og áhugaður sum altíð. Hetta var eitt eyðkenni fyrri hann, tí tú sást hann valla í býnum ella til handilsuttan at hann prátaði við onkran.

Pole var ættadur av Tvøroyri. Hann var sonur Jákup Mortensen, á Hvítanesi, og Annu Mohr, ættað úr Hoyvík.

Sum hjá so nógvum øðrum føroyingum koma lívsyrki hansara at vera knýtt at fiskivinnuni — í tí fyrisingarliga partinum.

Líðugur við skúlan, og nýggju í lívsins skúla, kom Pole at starvast eitt skifti í nýggjari vinnu, sum Ísvirkið á Tvøroyri var.

Á skrivstovuni skuldi hann á hesi fyrstu arbeiðarafyrirlokuni í landinum, halda skil á, og m. a. útgjalda kontant til fiskimenn, sum Ísvirkið hevði sett sær fyrri.

Lætt var tað ikki, segði hann mær einaferð. Tíverri eydnaðist tað okkum ikki at fáa fest niður á blað tað hann upplivdi og visti um hesa tíð og fyrirtohu, sum vit ætlaðu.

Seinri leitaði hann sær burtur. Var í Danmark krígsárini. Heimafturkomin starvaðist hann hjá P/f N. Niclasen í Sorvági í fleiri ár, til hann einaferð í fimtiárunum tók við starvi á Føroya Fiskasolu.

Hetta starv rokti hann til fyrri fáum árum síðani. Álitismaður hevur hann verið, tí eftir at hann var givin, vóru boð eftir honum at taka eina hond við í summarfrítíðini.

Eitt av teimum vinsælu andlitanum, tú dagliga sást í Havnargøtum er farið. Friður veri við minninum um Pola.

Jóhann

Lesnaður
til alla
familjuna

